

ע"פ 41376/05 - יוסף ישראל לזר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוז בנהריה בCKET-משפט לעירום
עו"פ 19-05-19 שופט ישראל גור נ- מדינת ישראל
10 בדצמבר 2019
ביבי
ככ' השופט אסף המן, מוניטין גשא - אב"ד
ככ' השופט פיעת שטרית
הענער
גנד
המשרת

יוסף ישראל לזר
מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית משפט השלום בקרית שמונה (כב' השופט רות שפירברג כהן) (הכרעת דין מיום 27/03/2018 וגזר דין מיום 17/04/2019) בת"פ 46643-10-15 מיום 27/04/2018

בוכחים:

בשם המערער - עו"ד שי גז

בשם המשיב - עו"ד ליורה חילו

המעערער - בעצמו

פסק דין

השופט סאאב דבר

1. בפנינו ערעור על פסק דין של בית משפט השלום בקרית שמונה (כב' השופט רות שפירברג כהן) בת"פ 46643-10-15. הערעור מופנה, הן כנגד הכרעת הדיון מיום 27.03.18 והן כנגד גזר הדיון מיום 17.04.19.

2. בהכרעת דין מנומקת שבאה לאחר ניהול הליך הוכחות, הורשע המערער בחלק מההיבירות שייחסו לו בכתב האישום, ואלה הן: **מעשה מגונה**, עבירה לפי סעיפים 348(א) + 345(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (שני מקרים); **קיבלה דבר במרמה**, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין; **זיווף כדי לקבל דבר**, עבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין וכן - **שימוש במסמך מזויף**, עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין. לצד אלה, זוכה המערער מעבירות נוספות אשר ייחסו לו בכתב האישום, ואלה הן: **מעשה מגונה בין מטפל לנפשו למטופל**, עבירה לפי סעיף 348(ד) לחוק העונשין (שני מקרים); **טרדה מינית**, עבירה לפי סעיף 3(6)(ב) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998 וכן, **הדחה בחקירה**, עבירה לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין.

3. לאחר הרשותו, כפי העולה מгазר הדיון שניית בעניינו, נידון המערער לעונשים אלה: מאסר בפועל לתקופה של שנתיים; מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסר כל עבירה מההיבירות בהן הורשע; קנס בסך 3,000 ל"נ ופיקוח למתלוון בסך 150,000 ל"נ.

עמוד 1

המערער מלין בפנינו, הן על ההחלטה הדין (כאשר לדידו, יש לזכותו מכל העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום) והן על חומרת העונש, שכן לדידו, במקרים כגון דא, יש להסתפק בעונש שאין כולל מאסר בפועל (כאשר על-פי הטענה, ניתן להסתפק במאסר על תנאי). לחלופוין, מאסר שירוצה בדרך של עובדות שירות.

עובדות כתוב האישום:

5. מעובדות כתוב האישום שהוגש ביום 15.10.25 עולה, כי עניין לנו במערער המשמש כפסיכולוג רשום, אשר עבד (עובד להתרחויות מסוימת כתוב האישום) כמרצה וכחוקר מוח במכלאת X (להלן: "המכלאה"). המערער התגורר עם משפחתו בעיר X, אך החזיק דירה בתחום המכלה והתגורר בה במהלך ימאות השבוע, בהם עבד במכלאה.

6. מעובדות כתוב האישום עולה עוד, כי המערער קיים מערכות יחסים חריגות במהלך עבודתו עם סטודנטים אשר למדו אצלו ואשר פנו אליו לקבלת טיפול פסיכולוגי אויעז.

7. המתلون כאן - "ע"א", ליד 1987, היה בתקופה האמורה סטודנט לפסיכולוגיה במכלאה.

8. בהתאם למפורט בכתב האישום, ההיכרות בין המערער למתلون החלה ביום 2.1.14, עת פנה זה האחרון למערער במכלאה, כדי שיעורו לו אבחון בנוגע להפרעות קשב ורכיב מהן סבל. בסיום האבחון, שכלל פגישה אישית, ומבדקים במחשב, ביקש המתلون לשלם למערער עבור האבחון, אך זה סירב לקבל ממנו כל תמורה.

9. בהמשך, שלח המערער למתلون את תוצאות האבחון בדוא"ל. המתلون והמערער התכתבו בנוגע לתוצאות האבחון, והמתلون אף ביקש להעמק את תהליך האבחון. בהמשך לכך, נפגשו השניים שוב לשיחה בעלת אופי טיפול.

10. לאחר פגישה זו, החל המערער לפנות אל המתلون במילוי בעלי אופי אישי, והביע רצונו להמשיך לקיים קשר עמו. המתلون ענה למילויים, מהם עולה, כי השנים ניהלו שיחות בנושאים אישיים. במסגרת התכתבות, הביע המתلون את רצונו לעבר טיפול פסיכולוגי חלק מתהller הלמידה האקדמי שלו. המערער הציע, כי הוא ילוו את המתلون, הן מבחינה אקדמית והן מבחינה אישית-טיפולית, ויעניק לו סיוע בבעיותיו. משלב זה התפתח קשר הדוק בין המערער למתلون אשר נמשך עד לחודש 9/15 (להלן: "הקשר"), אשר כלל שיחות בעלות אופי אישי וטיפולי בטלפון, בתחוםם מיל, מסרונים, ומפגשים פנים אל פנים.

11. במסגרת הקשר, העניק המערער למתلون "טיפול נפשי", במהלךיו הקשי לביעותיו הרגשיות ולמצוקותיו, ויעץ לו עצות שנחו ציטופוליות, כל זאת ללא דרישת תמורה כספית או תשלום מהמתلون.

לצד זאת, טיפח המערער קשר אישי עם המתלוון ועשה כל שביכולתו כדי לקרבו אליו, מבחינה רגשית ופיית וcdc לפתח תלות של המתלוון כלפיו; כל זאת, בידיעו, כי המתלוון שהיה אותה עת שרוי במצבה רגשית, הינו צער ממנה בשנים. המערער נקט בדרך ערמה ומיניפולציה רגשית, באמצעות שורת מצאי שווא, וכן באמצעות עצות שמרtran לנתק קשריו של המתלוון עם הסובבים אותו וכן באמצעות הענקת מתנות בעלות ערך כספי ועזרה כלכלית למתלוון. כל זאת, בין היתר, כמפורט להלן:

- א. המערער הציע למתלוון, כי יפגשו מחוץ לכטלי המכלה, בשעות הערב ואך נתן למתלוון מפתח לדירתו. כשלה חشد במכלה, בדבר קשריו האישיים של המערער שהינו מרצה, עם סטודנטים, הציג המערער, כי הוא והמתלוון קרוב משפחה, ואף ביקש מהמתלוון שזה יאמר שהם קרוב משפחה, אם ישאל על כך.
- ב. בין היתר, נהגו המערער והמתלוון לעשן יחד סמים מסוכנים במהלך הפגשות.
- ג. כאשר המתלוון התלוון על מצוקות וכאבים שונים, אבחן המערער היה, כי אלה נגרמו כתוצאה מלחצים נפשיים, ואך נתן למתלוון כדורים, אשר לדבריו הינם משכך כאבים מסווג "אופיאטים", והוא לו לבלוע אותם על מנת לטפל בכאבים. המערער לא הוסמך רפואי או כרוקח ולא היה מוסמך להעניק למתלוון כל טיפול רפואי זהה או אחר.
- ד. המערער שכנע את המתלוון כי עליו להיפרד מחברתו, שכן זו מזיקה לו ורוצה ברעתו והמתלוון فعل על פי עצתו. כן, עודד את המתלוון להתרחק מבני משפחתו ולשם כך החל לתמוך במתלוון כלכלית, הכל כדי שלא יפנה להוריו לעזרה.
- ה. המערער סיפר למתלוון בצלב, כי היה בעבר סוכן מוסד, וכי עדין עליו לצאת מדי פעם למשימות חשאיות בעורף האויב, בהן הוא מסכן את חייו, וביקש מהמתלוון לדאוג לסידורי הלוייתו ומשפחתו במקרה בקירה הצורך. חלק ממצג שהוא, אף נהג המערער לטען בפני המתלוון בפניים מסוימים, כי אנשי המוסד מSHOWIM עלייו וידועים על פעולותיו.
- ו. המערער טען בפני המתלוון, בצלב, כי הוא חוליה סרטן סופני, על אף שאינו חוליה כלל, וכי לא נותר לו זמן רב לחיות. כן, ביקש מהמתלוון לחפש עבורו דירה קרובת לביתו של המתלוון, כדי שהמתלוון יוכל לסייע לו. המתלוון נטער לבקשה ומצא למערער דירה סמוכה לדירתו, והמערער עבר להתגורר בה, הכל כדי להיות קרוב אל המתלוון.
- ז. חלק ממצג שהוא בדבר המחללה, טען המערער בפני המתלוון, כי מינה אותו לא"פוטרופוס" שלו, וכי בעת שעלו לhicnes לטיפול או לניטוח, יצרו קשר עם המתלוון "סוכני מוסד" ויקבלו ממנו הוראות כיצד לנוהג במערער כשהוא מחוסר הכרה. על מנת לשווות לסיפור נופך אמיתי, טען המערער בפני המתלוון, במספר מקדים, כי הוא נכנס לניטוח, מורדם ומונשם, ושלח למתלוון מסרוני ואטסאף מכשיר הטלפון הנידי שלו, אשר נחזו להישלח על ידי אותם "סוכני מוסד", מהם עוכן המתלוון במצבו הרפואי של המערער שכယול היה מורדם, ובמצב קרייטי, התבקש לתת הוראות טיפול בו ואף נשאל אם ירצה לראות את גופתו בחדר הקירור במקרה שמאצבו ידרדר והוא ילך לעולמו.
- ח. חלק מסיפורים שקרים אלה, זיף המערער צוואה שנחצתה כחתומה על ידי עורכת דין, ובה

הציג מצג שווה, כאילו המתלוון הינו יורש חוקי של רכשו, יחד עם אשתו וילדיו בחלוקת שווה.
המערער הציג צוואה מזויפת זו למתלוון.

.12. בחודש ינואר 2015, הציע המערער למתלוון לקיים מפגש טיפולי ליל' אשר כונה בפיו "סשן" ואשר לדברי המערער הינו חלק מן הטיפול הנפשי שהוא מעניק למתלוון, דבר שישיע לו בפתרון קונפליקטים מהם סובל המתלוון עם דמיו גופו ועם משפחתו (להלן: "**הsson הראשון**").

.13. במהלך חודש מרץ 2015, נפגשו המערער והמתלוון בדירת המערער במעונות המכלה כדי לקיים את הסשן. במסגרת הסשן, המערער נתן למתלוון לעשן מריחואנה. לאחר מכן, אמר לו לפנות את בגדי ולשכב ערום על ביטנו. המערער פשט אף הוא את בגדיו, והם שוחחו ערומים. לאחר מכן, המערער ביקש את הסכמתו של המתלוון לטיפול. בכל פעם שהמתלוון התלבט אם להמשיך טיפול, המערער הפציר בו שיעשה כן ואמר לו כי רק כך יוכל לפתור את בעיותו שלו עם עצמו והמתלוון נעתר. במהלך הסשן, המערער אמר למתלוון לעצום את עיניו, לנשומם ונשימות עמוקות וגע במתלוון בכל חלקי גופו כשבניהם ערומים. לאחר מכן, קיימו המערער והמתלוון שיחה אודוט החוויה. בשיחה זו אמר המתלוון למערער שהרגיש שימושו אינם כשריה וכי מדובר בהטרדה מינית. המערער שלל זאת ואמר למתלוון כי הוא מתנגד לתהילך החיווי שקוראה לו.

.14. במהלך חודש יוני, כשמצוקתו הנפשית של המתלוון גברה, הציע המערער לקיים "סשן" נוסף. כשהמתלוון התלבט, אמר לו המערער כי הוא בורח ושלל העבודה שנעשתה אליו תרד לטמיון. המתלוון נעתר להצעתו והם נפגשו בשעות הלילה בדירת המתלוון לקיום סשן נוסף (להלן: "**הsson השני**").

במהלך הסשן השני, המערער נתן למתלוון לעשן מריחואנה והוא/her לו לפנות את בגדיו והתפשט בעצמו. המערער ביקש את הסכמת המתלוון לטיפול. המערער הורה למתלוון לטלפו בגופו והוא/her עשה כן. לאחר מכן, בהוראת המערער, נשכב המתלוון והמערער ליטף אותו בכל חלקי גופו ובשלב מסוים אחז באיבר מיננו.

לאחר מכן, שוחחו השניים על החוויה. המערער אמר למתלוון כי על פי אבחנתו, המתלוון בעל נטיות מיניות הומוסקסואליות, וכי לדעתו התעללו בו מינית בילדותו.

.15. בחודש ספטמבר 2015, התקיים למערער שימוש לקראת פיטוריין במכלה, לאחר שהוברר כי קיים קשרים חריגים עם מספר סטודנטים, ביניהם המתלוון. למערער ניתנה האופציה להתפטר או להיות מפטור, והוא התפטר מן המכלה.

.16. בסמוך לכך, החליט המתלוון לcliffe לפגישה עם מטפלת אחרת. הוא יידע בכך את המערער שאף שילם עבור הטיפול. לאחר מפגש עם אותה מטפלת, הבין המתלוון כי המערער הונה אותו, וכי הקשר ביניהם אינו תקין והחליט לנתק את קשריו עם המערער, והודיע לו על כך.

.17. במהלך הליך השימוע, ונוכח העובדה, כי המתלון ניתק קשר עם המערער ושותח על הקשר עם אנשים שונים, פנה המערער לסטודנט אחר עמו omdat בקשרים, בשם א.צ. (להלן: "א.צ"), וביקש ממנו לשוחח עם אמו של המתלון, אשר המערער העיריך כי היא דמות בעלת השפעה עליון, ולבקש ממנו שתמסור לו שלא ידבר על המערער עם אחרים, שכן הדבר עלול להזיק למערער. המערער אמר לא.צ., כי הבהיר במכלה שהוא והמתלון קרוב משפחה, וכי הוא חשש שאם המתלון יספר את האמת, הדבר יזיק לו ויגביר את הסיכון לפיטוריו.

.18. לאחר הפסקת עבודתו במכלה, חשב המערער, כי המתלון יספר את שארע לגורמים נוספים, או אף יתלון נגדו במשטרת, וכי תיפתח נגדו חקירה. משכך, שלח למתלון הודעה ובה ביקש ממנו לא לדבר עם אף אחד אודות הקשר ביניהם.

nymoki הכרעת הדין

.19. במסגרת הכרעת דין, שניתנה לאחר התרשםו הישירה והבלתי אמצעית מהעדים אשר נשמעו בפניו, הרשע בית המשפט קמא את המערער בחלוקת המעירות אשר ייחסו לו, כפי שפורט לעיל.

.20. בית המשפט קמא, סיכם את יריעת המחלוקת בציינו, כי כתוב האישום "יחס למערער מסכת של ניצול ומרמה מצד המערער על פני תקופה ממושכת". המערער הושם בכך שניצל את מעמדו כפסיכולוג וכמרצה, כדי לקנות את אמוןו של המתלון, סטודנט צער ממנו בהרבה, ובועל קשיים אישיים, וכך ליצור תלות של המתלון בו. על פי כתוב האישום, המערער העניק למתלון הטבות, ואף רימה אותו בשורה של מצגי שווה כפי שפורט, הכל על מנת להעמיק את תלות המתלון בו ולזכות בקרבתו, חברותו, זמנו ואמוןו; תוך ביצוע מעשי ניצול ומרמה, שהגינו לשיאם בביבוען של שתי עבירות מעשה מגונה במתלון, שהוסו במרמה על ידי המערער כמעשה טיפולי (ראו - סעיף 15 להכרעת הדין).

.21. המערער שלל את ביצוע העבירות המייחסות לו. במרכזה גרסתו עדשה הטענה, כי בניגוד למתחאר בכתב האישום, בין המתלון התקיימה מערכת יחסים זוגית, מינית, הומוסקסואלית ורצויה שנמשכה לאורך התקופה המצוינת בכתב האישום, ושהחללה זמן קצר לאחר המפגש בין השניים, עת נפגשו לצורך אבחון (אותו ערך המערער למתלון במכלה) באשר לקשיי למידה שצפו אצל המתלון. לטענתה המערער, הוא והמתלון התנהלו במהלך תקופה העולה על שנה וחצי כבני זוג לכל דבר, ומכאן, אין בסיס לטענות של ניצול במסווה של טיפול או לטענות שענין השפעה דרך אמצעים פסולים או מרמה.

.22. לעניין המעשים המגוניים, עלתה מפי המערער הטענה, כי מדובר באקט של מדיטציה הדדית, שנעשה בהסכמה, על רקע מערכת יחסים זוגית ממושכת שככלה מפגשים מיניים רבים בעירום בין השניים.

.23. המערער התייחס גם למצגי-שווה ומעשי-מרמה שייחסו לו בכתב האישום. כן, הוא הכחיש את הטענה לפיה, הוא הציג את עצמו כאיש מוסד. אשר לעובדה, כי הציג את עצמו בכובע בפני המתלון כחוליה

סרtan סופני, הוא אישר את הנטען בכתב האישום, אך טען, כי עשה זאת לקרהת סיום הקשר הזוגי, במטרה לסיים את הקשר עם המתלוון. זאת ועוד, ביחס למעשה של זיווף צוואה, אישר המערער שהוא אכן רשם את המתלוון כموظב פיקטיבי בצוואה, אך טען, כי עשה זאת לאחר והמתלוון סחט אותו.

.24. המערער הוסיף וטען, כי התלוונה של המתלוון באה לאחר תקופה במהלך זה האחרון סחט את המערער כלכלית, ככל הנראה מתוך הכרה ש"ברז המזומנים הולך ונגמר" וכי המערער אינו עומד למות, וכי הוא (קרי - המתלוון) לא עתיד לרשף ממנו רכוש.

.25. לאחר ששמע את עדי הצדדים, עין במורים שהוגשו, בחילופי המכתבים האלקטרוניים ובתוכנם של מסרוני-טלפון כתובים, ולאחר ששל את טענות הצדדים בסיכוןיהם, הגיע בית המשפט קמא למסקנה, כי המשכת העובדתית המתוארת בכתב האישום הוכחה במלואה.

.26. בית המשפט קמא, שוכנע, כי בין המערער לבין מתלוון לא שרה מערכת יחסים זוגית הומוסקסואלית מינית. מכלול הראיות בא בית המשפט קמא לכל מסקנה, כי טענתו המרכזית של המערער, לפיה - המתלוון שימש כבן זוגו, הינה טענה כוזבת.

.27. בית המשפט קמא מצא, כי גרסת המשיבה התבבסה על שלל ראיות, שנארגו זו בזו ותמכו בגרסתו של המתלוון; גרסה שהיתה אמינה עליו. לעומת זאת, המערער הותר רושם בלתי אמין, בלשון המעטה.

.28. יתרה מזו, בית המשפט קמא שוכנע, כי בין המערער למתלוון שרה מערכת יחסים חריגת ומורכבת, שעירבה יחסים טיפולים או כאלה הנחיזם טיפולים, יחד עם עניינים לימודים ועם עניינים אישיים.

.29. עוד קבע בית המשפט קמא, כי הוכיח ללא ספק, כי החל משלב מסוים, השמייע המערער צבאים והציג מצגי שווה ששימושו כמניפולציה על המתלוון, השפיעו עליו לקים עם המערער קשר רציף גם כשהמתלוון ביקש למתן את הקשר הדוק עמו ולהתרחק ממנו. אותן מצגי מרמה השפיעו על המתלוון להפגין כלפי המערער יחס של קרבאה, תשומת לב, רעות ואף חמלת ודאגה.

.30. מעשי של המערער הגיעו לשיאם עת ביצע במתלוון מעשים מגונים שבאו על רקע ניצול הסכמתו של המתלוון למשעים אלה; הסכמה שהושגה במעשי מרמה (שנعوا לאורך תקופה ממושכת) שהמעערער נקט כלפיו, ולאחר שהמתלוון סבר, כי מדובר במפגש בעל אופי טיפול.

.31. בית המשפט קמא הוסיף והבהיר, כי מסקנתו לפיה המערער היה זה שניצל את המתלוון התקבלה למراتות שמדובר במתלוון בגין ומוביל שהתעלם מכך שהמעערער תמן במתלוון כלכלית והעניק לו כספים ומוניות. התמיכה הכלכלית במתלוון הייתה חלק מאותו קשר שאינו מיני, אשר המתלוון חוווה כקשר המלאוה על ידי דמות אב, חבר ומנחה. באשר לקשר זוגי מיני, הניח בית המשפט קמא, כי זו ככל הנראה הייתה משתת נפשו של המערער ואולם המתלוון, עד לשלבិ הקשר האחרונים, לא הבין זאת.

.32 בית המשפט קמא עמד בפרוטרוט על עדותו של המתלון על כל הפרטים אשר נמסרו מפיו ומצא לו אמון מלא ובבלתי מסויוג בגרסתו. בית המשפט קמא מצא, כי המתלון תיאר שלב אחר שלב את כל עובדותיו של כתב האישום ואמונהו של בית המשפט קמא נבנה בהדרגה, הלא והתעצם והתחזק עד להסרת כל ספק, עם הצטברות הראות נדבר על גבי נדבר.

.33 בבאו להכריע את הדיון, בית המשפט קמא הסתר, בין היתר, על סימני אמת וראיות התומכות בגרסהו של המתלון. מדובר בסימני אמת פנימיים, הקיימים בגרסהו, בעדותו, בפעולות חקירה הקשורות אליו, שירות, כגון - עימות עם המערער וכן בראיות תומכות חייזניות, בגרסהוותיהם של עדי התביעה הנוספים, בתכתבות עם המערער, ובסוף, גם בגרסהו, בעדותו של המערער עצמו, אשר חסר הוכנות שבה סתם סופית את הגולל על כל ספק באשמו.

.34 בית המשפט קמא, עמד באריכות על תוכנן של ההתקتبויות אשר התנהלו בין הצדדים והגיעו למסקנה, כי מדובר בנימה ובתוכן אשר איןם יכולים לדור תחת תיאור של התנהלות סבירה ושגרתיות בין צמד נאהבים הומוסקסואלים. ההתקتبויות מדגימות את מעמדו הטיפולי של המערער בקשר עם המתלון ושוללות את הטענה, כי המערער היה בן זוגו של המתלון.

.35 באשר למערער, מצא בית המשפט קמא את עדותו כבלתי אמינה. חלק משקרים מהווים יסוד לחלוקת העבירות המיחסות לו. עדותו בבית המשפט הוסיפה למידת הראייה באשמו. בית המשפט קמא דחה את גרסתו וקבע, כי גרסה זו, שבראה השענה שבין הצדדים התקיימה מערכת יחסים זוגית, אינה אמת.

.36 בהמשך, עמד בית המשפט קמא על סעיף האישום המיחסים למערער ודן בכל סעיף עבירה בנפרד וקבע כי היסודות העובדיים והנפשיים מתקיימים ביחס לעבירות בהן הורשע המערער.

.37 באשר לסעיף האישום בעבירה לפי סעיף 348(ד), מצא בית המשפט קמא, כי קיים ספק אם המערער היה "מטפל נפשי" של המתלון ואם מדובר בקשר שהיווה "טיפול נפשי" על פי דרישת הסעיף. שכן, המערער הציג פרטונה מורכבת ושרה ארוכה של נתונים ותנהגוות (שיצרו תלות נפשית של המתלון בו), וועל רקעה הסכימים המתלון לשתף פעולה ב"שנים" שהוצעו לטיפול. היוטו של המערער פסיכולוג רשום, הנה רק ניואנס אחד בתחום אותה פרטונה ובתוך אותו נתונים.

.38 לעניין העבירה לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין; לאחר שעמד בית המשפט קמא על דרישת המרמה ודריך הוכחתה בהתאם לפסיקה, הגיעו למסקנה כי, מתקיימים יסודותיה של עבירות מעשה מגונה במרמה לגבי מהות המעשה. שכן, ראשית, המערער, הציג מצג כוזב לגבי הסשן הראשון, כמו גם השני, שאת שנייהם הציג כהlixir טיפול. שנית, המערער היה מודע היטב בדבר המימד השקרי שבבדרוו ושלישית, הסכמת המתלון ניתנה כתוצאה ישירה של מעשה המרמה.

.39 בהמשך לכך, הרשע בית המשפט קמא את המערער בעבירה של קבלת דבר במרמה, עבירה לפי

סעיף 415 לחוק העונשין, כאשר לצורך כך, דין בית המשפט קמא ארוכות בעבירה וביסודותה. נציין, כבר בשלב זה, כי מאחר והמשיבה, ברוב הגינוטה, הסכמה (במהלך הדיון בערעור בפנינו) לזכוי מעבירה זו, לא מצאנו מקום להרחיב ביחס אליה.

.40. עוד, בית המשפט קמא, הרשע את המערער בשתי עבירות נוספות: עבירה של זיווף כדי לקבל דבר עבירה של שימוש במסמך מזויף.

.41. במקביל, זיכה בית המשפט קמא את המערער מביצוע עבירה של הטרדה מינית וכן, מביצוע עבירה של הדחה בחקירה, הכל מהニימוקים כפי אשר עלו במסגרת הכרעת הדיון.

גזר הדין של בית המשפט קמא

.42. בית המשפט קמא פסע במתווה של תיקון 31 לחוק העונשין, ובתור כך, התייחס לפרשה כולה כאירוע אחד וקבע מתחם עונש כולל כניע בין 18 חודשים מסגר לבין 36 חודשים מאסר. באשר לרכיב הכספי, נקבע מתחם הנע בין 100,000 ל- 200,000 ש"ח.

.43. בית המשפט קמא המשיך ובחן את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ומצא להשิต בסופו של דבר את העונשים כפי שאלה הוטלו על המערער למפורט לעיל.

.44. בבאו לגור את דינו של המערער, הונחו על שולחנו של בית המשפט קמא, תסקירות נפגע עבירה, תסקירות שירות מבחן וכן הערכת מסוכנות מינית; כל אלה סיימו בידי בית המשפט קמא במלאת גיזרת הדיון.

nymoki ureuvon

.45. ב"כ המערער פרש את טיעונו על פני מספר רב של עמודים ובהמשך, העלה את טיעונו בעלפה בפנינו.

.46. יש לציין, כי בשלב מסוים, במסגרת הדיונים בפנינו ולאור העורותינו, הסכמה המשיבה לזכוי המערער מעבירה של קבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין. כאן המקום לציין, כי חלק נכבד מטעוני המערער התייחסו לסוגיה זו.

.47. המערער חלק גם על ממצאי המהימנות אולם קבע בית המשפט קמא גם ביחס לעובדות שנוגעות לעבירה של מעשה מגונה וביקש לזכותו גם מעבירה זו. לחלויפין, העלה את טיעונו באשר לחומרת העונשים אשר הוטלו עליו בהדגשו, כי עניין לנו בעונש חמור עד מאי שאין בו כדי לשקרף נcona את רף החומרה הנמוך יחסית של מעשי העבירה בהם הורשע. לモתר לציין, כי במסגרת הדיון שהתנהל בפנינו

צין ב"כ המערער, כי הוא מבקש לזכות את המערער מן העבירות בהן הורשע, מלבד עבירות "השימוש והזיף". משמע - ב"כ המערער מiquid את טיעוני בהרשעה בעבירות שענין מעשה מגונה במרמה.

.48. כאמור, המערער מiquid את טיעוני במספר מישורים. תחיליה טען, כי בית המשפט קמא שגה עת אימץ את גרסתו של המתلون, אשר הייתה רצופת שקרים וסתירות. לא זו אף זו, ניסו החיים והשכל הישר מלמדים בהכרח, כי המתلون אינם דובר אמת. לגישת המערער, עסקינו במתلون בשנות ה-20 המאוחרות לחיו, סטודנט משכיל, עם שאיפות ורצונות, המתאר עצמו כבעל אינטלקטואלית גבוהה. אין מדובר באדם מוחלש או קטין, אשר בנקל ניתן היה לשנות בו, כפי שיטה ביום"ש קמא לסביר.

.49. לדידו, לא בנקל העדי בית המשפט קמא את גרסת המתلون על זו של המערער. הדבר אף נלמד מדבריו של בית המשפט קמא בתחלת הכרעת הדיון, שכן גרסתו של המתلون מעלה תמיינות ושאלות אשר נותרו לוט בערפל ולא מענה. נראה, כי קבלת גרסתו של המתلون נעשתה בדוחק, ובאה רק לאחר שעלו קשיים בגרסת המערער, כך לשיטת ביום"ש קמא, כפי טיעוני המערער.

.50. עוד נטען, כי זיכוי של המערער מהעבירה העיקרית סביבה שב הדיון בבית המשפט קמא (מעשים מגונים במסגרת יחסית מטפל-מטופל), מובילה למסקנה, כי היה על בית המשפט קמא להורות על זיכוי של המערער גם מעבירות המרמה והמעשים המגונים. לדידו, הרשותו של המערער ביתר העבירות שנותרו, הינה מסקנה תקדיםית, המכנישה ערכיהם וnormot מ"המגש המוסרי" היישר אל תוך המגש הפלילי, כאשר אין כל סיבה לעשות כן. הרשעה בעבירה של מעשה מגונה במרמה, מהוות טעות משפטית מהותית של בית המשפט קמא שכן, הזיכוי מעבירה של יחסית מטפל, משפיעה ואף מובילה לזכוי מביצועה של עבירה מעשה מגונה במרמה. הרי, בית המשפט קמא קבע שקיים ספק בדבר היוותו של המערער "מטפל נפשי" של המתلون ומشرك קיימים ספק, אם מדובר ב"טיפול נפשי", אם לאו. מכאן, נשמט הבסיס מתחת לקביעה, כי המערער רימה את המתلون עת הוביל אותו לחשוב שהמדובר במעשים הנושאים אופי טיפול.

.51. לטענת המערער, קביעות בית המשפט קמא אשר לביצוע עבירות מין במרמה וכן קבלת דבר במרמה הין קביעות מרוחיקות לכת, כך שהותרתן על כן תיזור מצב משפטי אבסורדי ומוסוכן, לפיו - כל אימת שאדם ינהג בצורה שאינה מוסרית או אתית, הוא ימצא את עצמו דורך בתוך מגרשו של התחום הפלילי.

.52. זאת ועוד, בחינת הראות לאשורן והתחקות אחר לוחות הזמן בהם התרחשו האירועים, מוכחות, מחד - את אמינות גרסת המערער; גרסה הנתמכת בראיות אובייקטיביות וחיצונית, ומайдן, כי גרסתו של המתلون הינה בדודה ואין לה תימוכין.

.53. אף אם תידחה גרסתו של המערער לפיה נihil קשר זוגי עם המתلون, הרי שקריאת אלף ההודעות שהוחלפו בין השניים מוכיחה באופן חד משמעי, כי התקיים בין השניים קשר משמעותי, עמוק וឥיבן; מוזר ככל שהוא - הרי שהוא מושחת על רצונם החופשי של שני אנשים מבוגרים.

.54. בהמשך טיעונו, עמד הסניגור המלומד על שלל הראיות המלמדות, כך לדידו, על חפותו של המערער.

.55. באמצעותו של ב"כ המערער טענה נוספת באשר לעבירה שענינה הטרדה מינית. בהקשר זה, הוא הפנה להכרעת הדיון של בית המשפט קמא, שם נקבע: "... **הסעיף המוחץ לנאים הענינים הטעות מגנות או מעשים מגונים, הנעים כלפי מטופל במסגרת טיפול נפשי. משקעתי כי מתקיים ספק בענינו לגבי קשרי מטופל ומטופל... אני מזכה את הנאש מעבירה זו.**". כפי הטענה, קביעה זו של בית המשפט קמא מחזקת את טענת המערער, לפיה בית המשפט קמא טעה טעות משפטית מהותית, כאשר מחד, טען כי ניתן להרשיء במעשה מגונה מכך מציג טיפול אך לא ניתן להרשיء בעבירה של הטרדה מינית, לאור הזכוי מיחסו מטופל ומטופל.

.56. המערער הפנה חיצי טיעונו גם לעבר הרשעה בעבירות של שימוש במסמך מזויף וחויף מסמן. לשיטתו, עבירות אלו בוצעו כביכול במטרה לרכוש את אהבותו של המתalon ולא נעשו במטרה לקבל ממנו דבר אחר. הן באו כדי להראות למATALON עד כמה המערער אוהב אותו ועד כמה הוא חשוב לו, והוא ותו לא. המערער לא ניסה לקבל דבר מהמתalon באמצעותו במסמך מזויף. יש לציין גם, כי עבירות אלו בוצעו לאחר שני ה"שנתיים", כך שהמערער לא ניסה להשיג דרכן מגע מיני עם המתalon.

נסוף על כן, המערער לא הגיע את התועדה למוסדות ולא עשה בה שימוש אל מול הרשות, כך שככל פועלן מסתכם בכך שהציגה בפני המתalon בלבד.

כך או כן, נטען, כי עסקין בעבירות שראויה היה שלא יוכל בכתב האישום, מכוח זוטי דברים.

.57. טענה נוספת פסח עליה המערער נוגעת למחדל חקירות. לדבריו, אחת הסוגיות המרכזיות שלא נחקרו נוגעת למטפלת אשר בפניה חשף המתalon לראשונה את מעשיו של המערער (על-פי טענת המתalon). מטפלת זו כלל לא נחקרה.

.58. לחלוין, טען המערער כנגד חומרת העונש, בציינו, כי העונש שהוטל על המערער מופלג בחומרתו ואינו הולם את נסיבות המקירה ונסיבות האישיות של המערער.

.59. לטענתו, בית המשפט קמא לא נתן משקל מספיק לעובדה, כי הפגיעה בערכיהם המוגנים נמצאת ברף הנמר וכי מעשיו של המערער אינם נמצאים ברף חומרה גבוהה בתוך "מתחם המעשים המוגנים". דבר מגע חיצוני בלבד, הדדי, ללא אלימות, ללא איומים ולא כפיה. מכאן, מתחם העונש שקבע בימ"ש קמא הינו מחמיר בצורה קיצונית ואינו הולם את נסיבות המקירה.

.60. יתרה מזו, שגה בית המשפט קמא עת תר אחר הפסיקה שהפנטה אליה המשיבה בבואו לקבוע מהי מדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון דא; שכן, במקרים אלה אין דומים לנסיבות המקירה עסקין, מבחינת חומרת המעשים. כפי הטענה, בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות ובנסיבות זהותם למקירה הנדון, מצביעה על מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בעבודות שירות.

61. כן, שגה בית המשפט קמא כאשר נתן משקל ממשועתי ורב להיקף הנזק שנגרם למתלוון, בהתבסס על תסוקיר נפגע העבירה ואף בעז את הנזק (בחילוקו הארי) במעשה של המערער. יש לזכור, כי המתלוון היה נתון במצבות רבות וקשהים רבים טרם היכרותו עם המערער.

62. יתר על כן, שגה בית המשפט קמא כאשר בנוספ' למתחם המחייב שקבע, מיקם את עונשו של המערער שלא בתחום המתחם ובכך גנעתה, למעשה, שגיאה כפולה.

63. בפי ב"כ המערער מספר טעמי אשר לדידו מובילים למסקנה, כי יש למקם את העונש הראו' למערער בתחום המתחם; כגון, נסיבות אישיות, מהן התעלם בית המשפט קמא. הוסף לכך, חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים ועד ליום מתן גזר הדין, כאשר במהלך כל התקופה הנ"ל לא נפתחו לחובתו תיקים נוספים אמרים היו להיזקף לזכותו.

שגה עוד בית המשפט קמא משזקף לחובת המערער את עצם ואופן ניהול ההליך המשפטי ובפרט הצורה בה נחקר המתלוון בחקירה הנגדית. הדברים אמרים במיוחד בהינתן העובדה, כי בסופו של יום זוכה המערער משלוש עבירות.

תרומתו של המערער לחברה והנהגתו הטובה שבאות לידי ביטוי בעובדה, כי זכה בשלוש השנים האחרונות בפרס הצעיניות על מידות טובות ועזרה לזרמת אמרות אף הן לשמש כנרטוו לדגליו של בית המשפט. הוסף לכך, שירות צבאי ממשועתי שאין להתעלם ממנו.

64. לא ניתן להתעלם גם מטעותו של בית המשפט קמא, עת לא איזן בין רכיבי העונשה הכלכליים השונים. אין חולק, כי העבירות שייחסו למערער אין כלכליות ולא נועד להשיג תכילת כלכלית. מכאן, לטענת המערער, איזון נכון בין רכיבי העונשה היה מוביל לחיבור כספי נמוך מזה שהוטל עליו.

65. לבסוף נטען, כי היה מקום לחרוג מתחם העונש הולם. כפי הטענה, מוצדק יהא להפיכ פרשנות מרחיבה להליך ה "שייקום", כתומן בחובו "שייקום משפחתי" ומידת חסד וرحمות.

הדין בפנים

66. בדינום שהתקיימו בפנים, חזר ב"כ המערער על עיקר טיעוניו. בין היתר, הפנה את טיעונו ליסודות העבירות שנוגעות למשעים המוגנים. לדבריו, היה על בית המשפט קמא לתור אחר ידיעת המתלוון באותו רגע של המעשה. בהקשר זה, כפי הנטען, המתלוון ידע שמדובר באקט מיini. לגבי השאלה אם עניין לנו ביחסים זוגיים, אם לאו, קיימות ראיות המלמדות, כי המערער והמתלוון נגנו לבלות ולהתרועע כזוג; והרי בית המשפט קמא בעצמו קבע, כי לא שררו בין השניים קשרים של מטפל ומטופל.

67. ב"כ המערער טען ארוכות ביחס לבקיעים הקיימים בסוד הכרעת הדין והתייחס גם לגור הדין. בטיעונו באשר לחומרת העונש, ציין, בין היתר, כי בית המשפט קמא מצא להחמיר עם המערער בשל כך שנייהל

את התקיק. מכאן, הוא גזר עליו עונש חמור.

- .68. במסגרת טיעוניה בפנינו, השליצה המשיבה את יבהה על הכרעת הדין המנוןתקת בהdagשה, כי עניין לנו במצב מייננות ברורים ונחרצים. בית המשפט קמא נתן אמון מלא בדברי המתלוון ובגרסתו. וידgesch, בשותו כן,vr עלי-פי הטענה, הוא לא נשען אף על אותן אמת פנימיים, אלא גם על ראיות חיצונית. עובדה היא, כי הדבר הוא במתלוון שעדותו נמשכה 3 ישיבות ובערער שהעיד ארוכות. בסופו של הליך ארוך זה, בא בית המשפט קמא לכל מסקנה, כי המערער דבר שקר. כן, הוא דחה את גרסתו לפיה, ביןו לבין המתלוון התנהלה מערכת יחסים הומוסקסואלית.
- .69. באשר לעבירה שענינה מעשה מגונה, התנהלות המתלוון מראה שהואתייחס לכך שמדובר בטיפול וכחלק מהליך טיפול. לדידי המשיבה, אין ספק לפי הממצאים העובדתיים שהערער יצר בפני המתלוון מצע שוווא, שהמגשים האלה היו לצרכים טיפולים.
- .70. הקשר בין השניים תחיל בכאן, שהמתלוון הגיע אל המערער לצורך אבחון רפואי וכל ההתקשבויות בין הצדדים, מצביעות על כך שהמתלוון ראה בו כמדריך רוחני ופסיכולוג.
- .71. המשיבה הוסיף וצינה, כי הטענה לפיה לא ניתן לערער הזרמנות להtagnon מעבירה של מעשה מגונה או לה על מה לסייעו שכן, עבירה זו יוכסה לערער כבר במסגרת כתב האישום. מכאן, ברור שנייתה לו האפשרות להtagnon.
- .72. לטענת המשיבה, אכן המתלוון הסכים לטיפול נפשי, אולם הוא לא הסכים למגע מיני. אחד הסברים בא אל אויר העולם לאחר שהמתלוון הlion בפני המערער על בעיות פיזיות שסבל מהן כתוצאה מבעיות רגשיות. כן, בסוף הסשן המתלוון התבטה בציינו, כי הוא מרגיש כמו שמוטרד מינית, דבר שמלמד, כי לא הייתה הסכמה למגע מיני, ולא הייתה שום מערכת יחסים הומוסקסואלית בין השניים. ההסכמה ליטשן שנייה בא על רקע האמון שהמתלוון נתן במערער ועל רקע הסברתו שלו, כי הדבר נעשה לצרכי טיפול.
- .73. המשיבה התייחסה בטיעוניה גם לעבירה של קבלת דבר במורה. אולם, בהמשך הסכימה ליזכוי מעבירה זו. מכאן, אין טעם להרחיב בנושא לסוגיה זו.
- .74. המשיבה הדגישה עוד, שבית המשפט קמא ציין, כי המערכת היחסים שהייתה בין הצדדים היו סמנים של טיפול. לצד זאת, מדובר היה במערכת יותר מרכיבת מאשר יחסים בין מטפל לשניים. ביחס לשנים, המערער יצר מצע שוווא שמדובר, כביכול, בטיפול; מצע שנבנה על בסיס מערכת היחסים ששררה בין השניים וגם על רקע העבודה שהערער שימוש כפסיכולוג בו נתן המתלוון אמון.
- אמנם, בית המשפט קמא בא לכל מסקנה, כי לא ניתן להגדיר את מערכת היחסים בין המערער למTELוון כמערכת יחסים טיפולית. אולם, אין משמעות הדבר, כי לא היו יחסים בעלי גוון/סמן טיפול בין השניים.

.75. באשר לעונש שהוטל על המערער; לטענת המשיבה, עניין לנו בעונש סביר ומאוזן, אך שайн מקום להתרבות ערצת הערעור בגזר הדין.

מתחם העונש יש בו מושם הלימה למשעים שבוצעו על ידי המערער. כן, מקום העונש בתחום המתחם הינו נכון.

בקשר למתחם העונש ההולם, כפי טיעוני המשיבה, אל לנו לשוכח, כי מדובר הוא בשתי עבירות של מעשים מגונים לצד עבירות נלוות, כאשר עונש המינימים ביחס לעבירה של מעשה מגונה (כפי טיעוני המשיבה בכתב; טיעון אשר נסогה ממנו, בשים לב להענות בית המשפט, במהלך הדיון בפניינו), עומד על 21 חודשי מאסר. וידגש, בניגוד לגרסת ב"כ המערער, ולשיטת המשיבה, מקום העונש הרואוי בתחום המתחם עשה בשים לב להערכת המסוכנות (ביןונית) שניתנה ביחס למערער, כמו גם המלצת שרות המבחן כפי המשתקפת בתסוקיר השילוי אשר הוגש בעניינו. מכאן, אין מקום לאיום טענת ההגנה, כי ההחמרה בעונשו של המערער באה תולדת ניהול הליך ארוך ולאחר שבחר שלא להודות בביצוע מעשי העבירה שייחסו לו.

.76. כאן המקום לציין, כי במהלך הדיון בפניינו, ובמלצת בית המשפט, הסכמה המשיבה ברוב הגינויתה לזכויי המערער מהעבירה של - קבלת דבר במרמה, וזאת בשל הנסיבות הנעווצה בעובדה, כי מצטי השווא שהובילו לקבלת החיסם אלה שהובילו גם לביצוע המעשים המוגנים בגין הורשע המערער. יחד עם זאת, לטענת המשיבה, אין מקום להתרבע מידת העונש שמשמעותה את הנسبות האופפות את המעשה ואת העונה, אף לאחר הזכויי מהעבירה של קבלת דבר במרמה.

.77. למותר לציין, כי לשיטת ב"כ המערער, עצם הזכויי מהעבירה של קבלת דבר במרמה, מצדיק לכשעצמו הקלה בעונשו של המערער.

דין והכרעה

.78. עינינו הרואות, הערעור ביחס להכרעת הדיון נסוב בעיקר סיבת הרשות המערער במעשה מגונה (שני מקרים). כפי שצוו לעיל, בעקבות המלצותנו, הסכמה המשיבה לזכויי המערער מעבירה של - קבלת דבר במרמה. ראו בהקשר זה את טיעונו של הסניגור המלמד בפניינו (עמ' 9 לפורתוקול שורה 2).

.79. ב"כ המערער לא פסח על הטיעון בנוגע לחומרת העונש, כאשר לפיו מצדך ונכון יהא להקל משמעותית בעונשו של המערער, במיוחד שעיה שהמערער זוכה גם (בהסכמה המשיבה) מעבירה של קבלת דבר במרמה. בהינתן האמור לעיל, ועל רקע הנسبות האופפות את המערער, יש להתרבע מידת העונש, ואף לבטל את רכיב המאסר בפועל, אך על פי טענת ההגנה.

.80. למקרא הכרעת הדיון, ניכר, כי זו מבוססת רובה כולה על ממצאי מהימנות ואמיןנות שבאו תולדת להתרשות בית המשפט כאמור מהעדים אשר נשמעו בפניינו. במקרים כגון דא, אין מנוס מלחזר ולהזכיר

את ההלכה לפיה, ערכאת הערעור אינה נהגת להתערב במצבים עובדיים ובממצאים מהימנות כפי שקבעו על ידי הערכאה הדינית אלא במקרים חריגים. לדוגמה מני רבים, ראו - ע"פ 7659/15 הרוש נ' מדינת ישראל (20.4.16), שם בסעיף 27 צינו הדברים הבאים:

"כל ידוע הוא כי ערכאת הערעור אינה נוטה **להתערב במצבים עובדיים ומהימנות** שנקבעו על ידי הערכאה הדינית, אלא במקרים חריגים. כלל זה נטוע בעובדה כי הערכאה הדינית, והיא בלבד, יכולה להתרשם באופן בלתי אמצעי מהעדים המופיעים בפניה, ולקבוע, על סמך אותן האמת שהתגלו בעדות, את מידת מהימנותם. הערכאה הדינית היא בעלת הנטיון והיכולת להעיר את מהימנותם של העדים, והיא השולטת באופן מובהק ושלט בחומר הראיות המוצג בפניה, ולפיכך היקף התערבותה של ערכאת הערעור במצבה הינו מצומצם ביותר (ע"פ 5633/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.12.2015); ע"פ 5633/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.7.2012); ע"פ 3250/10 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (12.1.2012))."

81. בית המשפט קמא נתן אמון מלא ובלתי מסוייך גרסתו של המתلون. זאת לאחר שמצא לה תימוכין וחיזוקים בראיות חיצונית ובלתי התחכבות שהתנהלו בין המערער למתلون ואשר מלמדות על כך שהמתلون ראה בumaruer כמדריך רוחני וכטיפול רגשי אשר תלה בו תקווה ונוגג להיוועץ בו רבות. בית המשפט קמא התרשם, כי המתلون נתן אמון מלא בumaruer ובטיפול שהוא העניק לו, כמובן.

לצד זאת, בית המשפט קמא לא נתן אמון בדבריו של המערער, שלא היו אמינים עליו, ודחה את גרסתו מכל וכל.

82. בהינתן הדברים כפי המתואר לעיל, על רקע הקביעות העובדתיות הנחרצות שבאו לאחר שבית המשפט קמא מהל את התיאור העובדתי (כפי שנמסר על ידי העדים, הן אלה שבאו מטעם המערער והן אלה שבאו מטעם המשיבה) באותן האמת והשקר, כפי שבצבצו מבין דברי העדים השונים, ומשלאל הצבע המערער על נימוקים המצדיקים התערבות במצבים אלה, דומה, כי אין מנוס מלדחות את הערעור בכל הקשור להכרעת הדין (מלבד היזכי מהဟירה של קבלת דבר במרמה, כפי הסכמת המשיבה). אף לגופו של עניין, בחינה מדויקת של יסודות מעשי העבירה, כפי המioso לשumaruer מננות לקרה המסקנה, כי אין מקום להתערב בהכרעת הדין.

83. בחינה מדויקת של של הראיות כפי שהן באוט לידי ביטוי בתיק בית המשפט, בדברי העדים ובפרוטוקול הדיון, מלבד, כי המתلون ראה בumaruer כמדריך רוחני ומטיפול רגשי. אכן, כפי קביעתו של בית המשפט קמא, בין המערער למתلون לא שררו יחסי של "טיפול מטופל". אולם, קביעה זו אינה מביאה מניה וביה לשילוט תפיסתו של המערער כטיפול ומדריך רוחני בעניין המתلون. בערבו של יום, בית המשפט קמא מצא, כי מערכת היחסים בין המערער למתلون, הייתה סבוכה ומורכבת ככללה סטטוס נספים מעבר לסמן הטיפולי. דומה, כי בדיון קבוע בית המשפט קמא, כי מערכת היחסים חריגה זו尉ה בתחום יחסי טיפולים או כאלה הנחיזם להיות ולהירות טיפולים, עם עניינים לימודים ועם עניינים אישיים. רוצה לומר, מערכת היחסים אשר שררה בין הצדדים, כללה בתחום גם את הטיפול וגם

את הלויי כך שהמתلون ראה במערער כمتפל רוחני וCMDRICH איש שהוא נער ברווחת לאורך כל הדרך.

84. למוטר לצין, כי עיון במקרים שהוגשו לתיק בית המשפט קמא, בחלוקת מחייבי המכתבם האלקטרוניים והמסרונים בין המערער למתلون; מוביל אף הוא למסקנה כי מערכת היחסים בין השניים הייתה מורכבת, כפי תיאורי של המתلون, וכללה סמנים מעבר לסמן הטיפולי.

85. אך לדוגמה מני רבים, ראו - הودעת דואר אלקטרוני מיום 18.1.15 בשעה 14:08 אותה שלח המערער למתلون, בה נרשם, בין היתר, כך: "... **הצעתי אליו למפגשليلי ארוך** לעובדה אמיתית רק הוברה לי יותר, בעוד ההצעה המקורית נבעה מתחושת בطن בעירה, במהלך הלילה הגעתו לתובנות שמציאות את חשיבות העובדה הזאת. אני מכנה זאת עובדה משום שמדובר בהשיקעת אנרגיה מנטלית מבচינתך תוך כדי הסתכלות פנימית. לכן חשוב שזה יבוא מתוך **פניות יחסית וביטהן שלך בי CMDRICH** שלך בסע זהה, אם תגיד שאתה לא הגעת לרמת הביטחון המסתפקה זה בסדר גמור אבל חיב להיות מהهو אחר ואי אפשר לדחות זאת מעבר לשבועות הקרובים....." (ראו מוצג ת/1) (ההדגשה לא במקור).

86. בנוסף, כך הסביר המתلون את הרקע למייל זה:

"**הוא הזמין אותי** למה שבהמשך נקרא "סשן לילה", זה היה השן הראשון. אני בתקופה הזאת הייתה מאוד במצבה, אמרתי לו שאני רוצה לлечת לטיפול, אני מרגיש שאני הולך לאיבוד שלא טוב לי בחיים והוא השיב לי שהוא מטפל بي ואין צורך ואז הוא המציא את הטיפול הזה, אמר שיש מפגש עבודה טיפולית שאנו חנו צרכים לקיים אותו והתכלית העיקרית הייתה לעזור לי להתמודד עם בעיות דמי גוף שהיו לי באותה עת." (עמ' 23 שורות 21 - 26).

87. בהמשך עדותו, הסביר המתلون את הרגשותו ותחושיםיו לאחר המקרה. לדבריו, הוא אף שיתף חבר שלו במקרה, תוך שהוא מציג זאת כ"טיפול". לצין, כי, אותו חבר, (...), העיד אף הוא בפני בית המשפט קמא ואישש את גרסתו זו של המתلون.

88. תגובתו זו של המתلون, לצד אין ספור הודיעות שהוחלפו בין הצדדים והלך הרוח הנלמד מהtopic של אותן הודעות; כל אלה יחד, מובילים לקראת מסקנה, כי הסתכלותו של המתلون על מערכת היחסים שהייתה בין לבין המערער, נעשתה דרך מתקפים טיפוליות.

89. ביחס לשן השני, כך העיד המתلون:

"... **אני מנסה להבין מה עובר עליו אני שואל אם אני בדיכאון והוא אומר שלדעתו זה לא דיכאון, שהוא בכיוון של חרדה.**

אחריו זה אני מעלה אופציה של טיפול פסיכולוגי סטנדרטי והוא אומר שם אלר לטיפול פסיכולוגי אז הדיבורים שלי על ג'ה (כמה היינו מכנים את אלוהים) יתורגם

לחשיבה מאגית על רצף סכיזופרני שזה ביטוי פסיכולוגי שהוא השתמש בו ושהוא עלול להיות מאושפז באברבנאל על תרופות אנטי פסיכוטיות.
הוא מציע שהוא טיפול بي ואת העזרה שלו, כמו תמיד. אני לא יודע אם זה היה פה,
אבל הוא הציע עוד שכןليلה." (עמ' 26, שורות 11 - 17)

.90. וכך באו דבריו של המתalon, בمعنى שאלת השופنته אליו ביחס לתיאורי את מאפייני הסיטונים בין לבין המערער:

"ש. אין אתה תפסת את הסשן? מה היה המטרות של הסשן?
ת. מטרות טיפוליות, אני סמכתי עליו כמדריך שלי, כמורה רוחני שלי,
כמטפל שלי. חשבתי שהטיפול הזה, כמו שהגדיר אותו, הוא לטובי,
שיעזר לי להקל עליו עם דברים שקשרים לי, עם דימוי הגוף שלי."
(עמ' 27 לפורטוקול הדיון שורות 7 - 10).

.91. בית המשפט קמא נעץ את יסודות הכרעת דין וקביעותיו בעדותו של המתalon בפנוי, אותה מצא כמהימנה ואמינה, ממנה ניתן למודד בבירור על הדרך בה תפס המתalon את המערער כמדריך רוחני ומטפל. בהקשר זה, תמים דעים אני עם טיעוני המשיבה לפיהם, דווקא תגובתו של המתalon אשר באה לאחר הסשן הראשון, יש בה כדי לחזק את מסקנותו של בית המשפט קמא. מכלול הראיות הנ"ל עולה, כי המתalon לא הסכים למגע מיני, אלא לטיפול נפשי. אחד הסיטונים היה לאחר שהמתalon הלין בפני המערער על בעיות פיזיות מהן הוא סובל כתוצאה מבעיות רגשיות. העובדה, כי המתalon התבטה ואמר בסוף הסשן, כי הוא מרגיש מוטרד מינית, מלמדת, כי לא הייתה הסכמה מצדיו למגע מיני, וכי לא הייתה שום מערכת יחסים הומוסקסואלית הדדיית בין השניים. יודגש, כי ההסכמה לسان השני באה על רקע האמון שהמתalon נתן במערער בסוברו, כי הדבר נועד לצרכי טיפול.

.92. זאת ועוד; דומה, כי אין לאמץ את טענתו של המערער באשר להשלכת הזיכוי מעבירה של מעשה מגונה בין מטפל נפשי למטופל ובהמשך, מעבירה של הטרדה מינית (זיכוי אשר בא בעקבות הספק לגבי הקביעה שמדובר בקשרי "מטפל ומטופל" /או בקשר שהיווה "טיפול נפשי") על העבירה של מעשה מגונה במרימה, עבירה בה הורשע המערער כאן, שכן, לצורך הרשעה בעבירה זו אין דרישת לקיומו של "טיפול נפשי". הרשעה בעבירה זו, דורשת קיומה של הסכמה שהושגה במרימה ואכן, דרישת זו הוכחה כדביי בפני בית המשפט קמא.

בהקשר זה, דומה, כי עבירה שעוניינה מעשה מגונה בין מטפל למטופל, עוסקת בסיטואציה בה מטופל מק"ם קשור מיני עם מטפל מתוך תלות בו עקב מערכת היחסים השוררת ביניהם (בשים לב להגדלת ומהות המעדן "הטיפול" של כל אחד מהם), כשהוא מודיע לאופי המיני של המעשה. זאת להבדיל מעבירה של מעשה מגונה במרימה, שבה הושגה הסכמה ונגע-הUBEIRA לביצוע המעשים באמצעותה, כי מדובר בטיפול ולא במעשה מיני, כפי שארע במקרה של פנינו.

לגביו עבירה לפי סעיף 347א לחוק העונשין נאמר בע"פ 2085/07 פלח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו),

15.06.2009) בזו הלשון - "... כוונת המחוקק הייתה לאסור על מערכות יחסים בהן המטופל או המטופלת מסכימים - ואף יזמים - את הקשר המיני, אלא שהסכם זו נובעת מטלות של בעל המקצוע להיות מודע לה ולהימנע מלנצל אותה לצרכו".

ראו לשם השוואה בהתייחס לעבירה לפי סע' 347 בחקוק העונשין; ע"פ 18/18 2454 **שינברג נ' מדינת ישראל** (06.12.2018) שם נקבע כי "לעומת זאת, בעבירה על סעיף 347 בחקוק האישה מבינה את ההקשר המיני של המעשה, והיא הסכמה לו לא מרצתנה החופשי המלא אלא בשל תלות בעושה".

93. בית המשפט קמא הפנה לשורה של פסקי דין ובכללם - ע"פ 98/98 **גולדברט נגד מדינת ישראל** (17.02.11) במסגרתו חזר בית המשפט העליון על אמות המידה לצורך ביסוסו של המושג מרמה כפי שאלה הותה בע"פ 465/06 **אבי נגדי מדינת ישראל** (6.2.08) בכל הקשור להוכחת יסודות העבירה של איнос במרמה (ובהקשר לעניינו, מעשה מגונה במרמה). בית המשפט קמא עמד על כך שלצורך הוכחת העבירה של מרמה יש לטור אחר קיום של שלושה תנאים מצטברים: האחד, טענת מבצע המעשים שבಗנים הושגה הסכמת הקורבן הינה טעונה כזבת במישור העובדתי; השני, כי קיימת מודעות מצד הטוען למיד השקרי שבטענתו; והשלישי, קיומו של קשר סיבתי בין דבר הרمية לבין ההסכם למעשים.

במסגרת ע"פ 5097/07 **פחים נגד מדינת ישראל** (25.05.09) הובירה הדרישה של "מרמה לגבי מהות המעשה"vr, שהתרミת תתייחס לעצם קיומו של הקשר מיני למעשה. עיון בפסקת בתי המשפט, מלמד, כי, במקרים השונים בהם הוטלה אחוריות פלילית בעבירות איнос על פי חלופת המרמה, המתלוננות נתנו את הסכמתן לביצוע המעשים המינים בגוףם בסוברן, כי אלה מבוצעים לשם תכילת שאינה מינית, למשל תכילת טיפולית או אומנותית (כך גם בפסק הדין בעניין אבוי).

94. הנה כי כן, לצורך הוכחת עבירה שענינה מעשה מגונה במרמה, נדרש להוכיח רכיב התנהוגותי של מעשה מגונה אליו מצטרפות נסיבות בדבר הסכמה שהושגה במרמה לגבי מהות העcosa או מהות המעשה. בהעדר טענה באשר לרכיב התנהוגותי של עצם המעשה המגונה, נבעור לשאלת הבאה באשר להוכחת הסכמה שהושגה במרמה לגבי מהות המעשה. אכן, ניכר כי העובדות כפי שהוכחו בפני בית המשפט קמא (תוך אימוץ גרסתו האמינה של המתלונן) מלמדות, כי המתלונן אשר שם את כל מבטו במערער הוטעה לחשוב שמדובר ב"טיפול" ונתן את הסכמתו למעשים בסובrho, כי אלה מבוצעים לתכילת טיפולית הנטולה כל הקשר מיני.

95. טענותיו של ב"כ המערער לפיהן, משיזכה בית המשפט קמא את המערער מביצועה של העבירה מכוח סעיף 348(ד1) לחוק העונשין (תו"ר קביעה, כי קיים ספק אם המערער שימוש כ"טפל נפשי" של המתלונן, ואו אם מדובר בקשר שהיוהו "טיפול נפשי" על פי דרישת הסעיף), אין עוד מקום לקביעה, כי הסכמתו של המתלונן באה לאור הקשר הטיפולי, אין לה על מה לסMORE. כפי אשר הוברר לעיל, בית המשפט קמא קבע, כי מערכת היחסים אשר שררה בין הצדדים, כלל סממנים, הן טיפולים והן כאלה שהיו מעבר לטיפולים. קביעותו של בית המשפט קמא, תחולפת ההתקשבויות בין הצדדים, עדותם האמינה של המתלונן בפני בית המשפט קמא וחוסר האימון בගרסת המערער; כל אלה ייחדי, לא הותירו ספק באשר לקיומו של קשר בעל סמן טיפול, לצד מאפיינים אחרים שאיפינו את אותו קשר מורכב. לשם ניקיון הדעת, נציג, כי קיומו של קשר חברותי אינו פועל קיומו של קשר בעל סמן טיפול, ואין בו

כדי לפגום בעובdet היותו של המערער "מדרייר" פסיכולוגי בעינו של המתalon. משכך, הסכמתו של המתalon לאותם מפגשים ולנגיונות עצמו, מקורה במרמה כאשר המתalon סבר לתומו שמדובר במפגש נטול הקשר מיini.

.96 לא נעלמה מעיננו טענתו של המערער, לפיה - בין הצדדים התנהלה, כביכול, מערכת יחסים זוגית; הרि, כפי הטענה, הסגנון בו ניסחו הצדדים את הוודאות מייל ביניהם כלל, לא אחת, ניסוח המכיל בחובו מילים כגון; אהבה וכו'. בהקשר זה, ראוי להפנות להתייחסותו של המתalon לسانון הכתיבה האמור כפי שהדבר בא לידי ביטוי במסגרת חקירתו הראשית:

"ש. פעים רבות אתם כתובים במייל אחד לשני, בסוף המייל,
"באהבה" או "באהבה באינה תלוי בדבר". תסביר את הניסוחים.

ת. היתי באותה תקופה אדם מאד רוחני, התחרמתי לרעיונות של אהבה שאינה תלוי בדבר, קראתי כל מיני ספרים בהמלצתו של יוסי ובכלל זה לא היה נראה לי שהוא מוזר, כי היה לו מנגנון לכתוב ברכות לסטודנטים לכבוד כל חג, לא משנה איזה חג, הוא היה כותב ברכות ארוכות וחותם באהבה והשפה שלו בכלל הייתה עם הרבה האהבה ופשט אימצתי את זה לעצמי.

בשלב מסוים הפסקתי לכתוב "באהבה" והתחלתי לרשום דברים מתחמקים כמו "גם אני" כי לא הרגשתי בכך לכתוב מטעמי "אהבה".

(עמ' 31 ל פרוטוקול, שורות 9 - 15.)

לדבריו אלה של המתalon קיימת תמייה ואחיזה בתכונות מייל שונות מהן עולה, כי המערער פנה לסטודנטים אחרים תוך שהוא משתמש באותו סגנון ובאותם ביטויים. ראו לדוגמה - ב ת/1, עמ' 79, תכנתות-מייל הנושא תאריך 23.9.15 20:45 שעה שם, פנה המערער למספר סטודנטים: "פ', עי', עו' וע' כולכם ביחד וכל אחד לחוד יקיריי...", כאשר אותה הוודעת מייל הוא חותם במלים: "באהבה גדולה ..".

עובדה זו יש בה כדי להעיד על סגנון רוחני ופילוסופי של המחבר ולאו דווקא על פניה מתווך אהבה במובנו הצרוף והעמוק של הביטוי.

.97 בהינתן מסד עובדתי זה, לו דעתך תישמע, מלבד הזכוי מהعبارة של קבלת דבר במרמה (זכוי שבא בסכמת המשיבה), אין מקום להתערב בשאר מצאי וקביעות הכרעת הדין. בית המשפט קמא התרשם באופן ישיר מהעדים וקבע מצאים עובדים על רקע התרשםותו הישירה ממהימנותם של אותם עדים שכאמור לעיל, העידו לפניו; מצאים אשר ביסטו את יסודות העברות בהן הורשע המערער (מלבד אלו שזוכה מהן).

.98 מלבד הערעור על הכרעת הדין, ב"כ המערער היפנה את חיצי טיעונו גם נגד גזר הדין, בציינו, כי, עניין לנו בעונש חמור עד מאי שайн בו כדי לשחק נכונה את הנسبות האופפות את המעשה ואת העושה.

המערער משול למי שנפל מאגירה רמה לבירה עמיקתא, כך שעצם ההחלטה וההליך שהתנהל נגדו, הסבו לו נזק בל יושער.

- .99. במסגרת גזר דין, עמד בית המשפט קמא בהרחבה על מידת הפגיעה בערכים המוגנים ועל הנسبות הקשורות ביצוע העבירה שיש בהן כדי להוסיף נופך של חומרה למשטי המערער, זאת על רקע המאפיינים של מערכת היחסים אשר שררה בין המתלוון ואשר החלה לרקום עור וגידים עם פניוito של זה האחרון לקבלת עזרה מאת המערכת; כל זאת, על רקע הביעות והמצוקות מהן סבל המתלוון. תחת לסייע למתלוון אשר נתן אמון מלא במערער, מצא זה האחרון לפעול בדרך שיש בה משומן ניצול המתלוון לרעה ובחור לשנות בו תוך הצגת מצגי שווה לMININAM. המערער ערך אבחון למתלוון ומצא אותו, כביכול, כדי שסובל מהפרעות קשב וריכוז, דימוי עצמי נמוך ונטייה לרוחניות. המערער מצא לו טרפ קל ומשכך בחר לשנות בו, כך שהוא ניצל את ההזדמנויות שנתקרכה לפניו.
- .100. בית המשפט קמא עמד, ובצדק, על חומרתו של העבירות בהן הורשע המערער, כל זאת על רקע היקף המרומה שלוותה להן וspark בעיטה נתן המתלוון את הסכמתו. בית המשפט קמא לא התעלם ממידת התכנון והתחכום במשטי המרומה; מרמה אשר לוותה בתכנים טיפולים רבים, ובacula הנחצים להיות טיפולים, באמירות בעלות אופי פילוסופי ופסיכולוגי שגרמו למתלוון להאמין, כי המערער מלואה אותו ותומך בו. מעשי המרומה כללו עבירה זווף צואאה, מצג שווה באשר למחלתו של המערער ומציג שווה באשר להיותו איש מוסד היוצא לפועלות סודיות בעורף האויב ועוד.
- .101. בית המשפט קמא ראה חומרה יתרה במידת הנזק שגרם המערער למתלוון; זאת על רקע המובא בתסוקיר נגע העבירה (שאין כאן המקום לפרט את תוכנו) אשר הוגש לתיק בית המשפט קמא והציג את המתלוון כבר כל.
- .102. אין חולק בדבר מידת הפגיעה בערכים המוגנים, על רקע מסכת האירועים כפי שהוא לידי ביטוי במשטי המערער בהם הורשע (תווך התעלמות מהחקקים שמתיחסים לעבירות מהן זוכה). אין חולק, כי מדובר בפגיעה חמורה בערכים המוגנים שאין הדעת סובלת ויש לנகוט נגדה ביד קשה. בית המשפט קמא עמד בהרחבה על הנسبות הקשורות ביצוע העבירות ואך יהא מיותר לחזור על כך. יחד עם זאת, אנו ערים לעובדה, כי במסגרת ההליך דכאן, זוכה המערער מעבירה של קבלת דבר במרמה ומשכך כל הנسبות שצינו בבית המשפט קמא אשר לעבירה זו ולערבים שנפגעו תולדת לביצועה, אין להם עוד מקום בבוננו לבחון את מידת העונש, כפי שהואועל על המערער.
- .103. לצד זאת, מבחינת הפסיכיקה אליה הפנה בית המשפט קמא לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוגגת, ניתן לראות, כי בחלוקת, זו מתיחסת למקרים חמורים יותר ; כך לדוגמה, בע"פ 5097/07 **POCHIMA BI MEDINTA ISRAEL** (25.05.09) נידון הנאשםם - 16 שנים מאסר, שם דובר על עבירות אשר בוצעו כלפי שורה של נשים בשבועיים אישומים. בע"פ 9274/08 **FLONI BI MEDINTA ISRAEL** (02.12.09), נידון המערער לשלש שנים מאסר, כאשר שם דובר על עבירה של אינוס במרמה ושני מקרים של מעשה מגונה במרמה.

ברע"פ 9605/17 **FLONI NGD MEDINTA ISRAEL** (20/12/17) המעשה המוגנה בוצע בקטינה וכן גם בע"פ

80/5636 פלוני נ' מדינת ישראל (26.01.09).

104. מבלי להקל ראש בחומרת המיעשים שבוצעו על ידי המערער, ניכר כי, המתחם אותו קבע בית המשפט קמא הינו מחמיר עם המערער וראוי בנסיבות העניין, לקבוע מתחם אחר.

באחד מפסיקי הדיון אליו הינה הפנה בית המשפט קמא; ע"פ 10/5734 **קאשור נ' מדינת ישראל** (25.1.12) - בית המשפט העליון הפיקית את עונשו של המערער, שהורשע בגיןם ב谋害 מגונה, מ-18 חודשים מאסר (בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוונת) ל-9 חודשים מאסר בפועל. המערער שם הורשע במסגרת הסדר טיעון על פי הodiumתו בכר שהתחזה בכח בפני המתלוונת כרופא יהודי, המעווני בקשר לרומנטי משמעותי, ובעקבות מצג זה, שהוא ככלו שקר, הסכימה המתלוונת למשיו שכלו, בעילה, נשיקות בחזה וחיבוקים. ההקללה בעונש נבעה מכך שהיא מדובר בעבירה חד פעמית, של נאשם נעדר עבר פלילי שעבר הליך שיקומי. הכל לצד נתונים נוספים שעלו מהتسקרים ושלא פורטו בשל צנעת הפרט.

במסגרת עפ"ג (מחוזי חיפה) 8433-12-13 **מדינת ישראל נ' פחר אל דין** (13.2.14) - בית המשפט המחוזי לא התערב בעונש שהוטל על הנאשם, שככלו מאסר על תנאי בן 12 חודשים לצד 220 שעות של"צ ופיצוי למתלוונת. המדוברبني שהיה חובש במקצונו והעביר במסגרת זו הרצאות בהשתתפות שבת המשוואת המתלוונת. באקטלה של מי שמטפל בעוויות גב באמצעות אנרגיות, שכנע הנאשם את המתלוונת לקבל "טיפול" שבמסגרתו נגע בשדייה, הכנס ידו למכנסיה ותחתוניה, מישש את ישבנה, ונגע במפשעתה. הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד על מעשייו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין עבירות שרוט לבן 12 חודשים מאסר בפועל, וחרג מהתוחם בשל שיקולי שיקום. בית המשפט המחוזי ציין, כי העונש קל למדי אך לא מצוי מקום להתערב בו.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 40100-01-11 **دني רון נ' מדינת ישראל** (15.5.11), שם הופחת הפיצוי שהוטל על המערער לטובת המתלוונת (בסך 250,000 ל"נ), ל-110,000 ל"נ ונוטרו על כנמ יתר רכיבי הענישה, ובهم מאסר בן 6 חודשים בעבודות שירות, מאסר על תנאי והתchiaיות. שם המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע מעשה מגונה בהסתכמה המתלוונת והשגה במרמה. המערער שימש כהמיואפת בקופה חולים. במסגרת "טיפול" כביכול, שהעניק למתלוונת, ביצע בה את זמנו. באותו מקרה הערעור התייחס רק לרכיב הפיזי והעונש שנגזר כל רכיבים שלטעמו של בית משפט השלום ביטאו נוכנה את מרכיבות הניסיות, כשמצד אחד למתלוונת נגרם נזק נפשי קשה, ומצד שני הנאשם, לאחר האירוע, עבר תאונת שבוגנה נפסקו לו 52% נכות והוא לו נסיבות אישיות קשות נוספת.

רע"פ 8071/17 **אלון אשד נ' מדינת ישראל** (17.11.17); נגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בתל אביב - יפו. כתב האישום ייחס לבקשתו, בגדיריו שלושה אישומים, את ביצוע העבירות הבאות: ניסיון לבצע מעשה מגונה במרמה (12 עבירות); מעשה מגונה במרמה (2 עבירות); והתחזות לפסיכולוג (ריבוי עבירות).

בית משפט השלום קבע באשר לaiושם הראשון, כי מתחם העונש ההולם ינווע בין 6 ל-24 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה; אשר לaiושם השני, נקבע, כי מתחם העונש ההולם ינווע בין 10 ועד ל-24 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי; ואשר לaiושם השלישי, נקבע כי מתחם העונש ההולם ינווע בין 12 ל-30

חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר מותנה וחייבם כספיים.

בסופה של יום, השית בית משפט השלום על הנאשם את העונשים הבאים: 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שירצוזו במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם בתיק אחר; עונשי מאסר על תנאי; פיצוי בסך 10,000 ₪ לכל אחת מהמתלונות באישומים השני והשלישי; והתחייבות כספית, על סך 50,000 ₪ למשך שנתיים.

ערעorio של הנאשם הוא בבית המשפט המחוזי והו לבית המשפט העליון נדחו כאשר ביחס לעונש, נקבע על ידי בית המשפט העליון, כי במקורה דנה העונש שהושת על הנאשם הינו ראוי ומואزن, ואין כל טעם להתעורר בו.

ברע"פ 2185/06 **פלוני נ' מ"י** (22.08.06), הנאשם, לבורנש במעבדה, קיבל מן המתלוונת דגימות שנייטלו מגופה ע"י רופא נשים. הוא אמר לה, כי עליו לבדוק האם היא סובלת מכבים, הנסי לאן מכנסיה, הרים את חולצתה, וגע בבטנה החשופה. אח"כ הפשיט עוד את מכנסיה ואת תחתוניתה, ושאל אותה שאלות לגבי איבר מינה. בהמשך misuse באצבעותיו את איבר מינה, ולאחר מספר שניות, הוציא אצבעותיו מאייר מינה, ואמר לה שעליו לבצע את הבדיקות כשהדיגימות טריות.

הוא הורשע במעשים מגונים בנסיבות אינוס והוות עליו עונש של **ששה חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, ופיצוי בסך 50,000 ₪ למתלוונת.

ברע"פ 9727/05 **גליקמן נ' מ"י**, סב(2) 802 (08.08.07) הנאשם עבד כרופא מטפל במרפאה לטיפול בהסתת שיער. במהלך הטיפול שעריך הנאשם למתלוונת, בעת שעיניה היו מכוסות במשקפי פלאה מונעות קירינה, ובعودה שוכבת על מיטת הטיפולים, חשף הנאשם את איבר מינו, קירב אותו לשפתיה וגע בהן פעמיים, תוך שהוא מבקש ממנו להתקרב אליו. בבית משפט השלום הוטלו על הנאשם עונשים של 12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוונת. ערעorio אשר הוגש לבית המשפט המחוזי התקבל בחלוקת כך שעונש המאסר הופחת **והועמד על 9 חודשים** ואילו רכיב הפיצוי בוטל. במסגרת בקשת רשות הערעorio אשר הוגש לבית המשפט העליון, לא מצא בית המשפט להתעורר בעונש של תשעה חודשי מאסר בפועל אשר הוטל בציגו אף שמדובר בעונש מקל. יחד עם זאת, התקבל ערעorio המדינה אשר לרכיב הפיצוי.

אך לאחרונה בפסק דין אשר יצא תחת ידו של הרכב זה, עפ"ג (נצח) 5247-07-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (יום 12.11.19), במסגרתו הורשע הנאשם על-פי הודהתו בעבירה של מעשה מגונה בנגדו להוראות סעיף 348(ג) לחוק העונשין (שהינה עבירה פחות חמורה מהעבירות במקורה עסקיים) דין בית משפט השלום את הנאשם ל-8 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסרים מותנים, פיצוי וצו מב奸. בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש נع בין 4 עד 18 חודשים מאסר. במסגרת הערעorio אשר הוגש לבית המשפט המחוזי, הוחמר עונשו של הנאשם ל- 9 חודשים מאסר בעבודות שירות תוך הארכת תקופת המבחן, זאת לצד עונשים נוספים. בית המשפט המחוזי ציין, כי מתחם העונש אשר נקבע על ידי בית המשפט קמא הינו מקל יתר על המידה ואינו ניתן ביטוי לחומרת העבירה ולעריכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממנה, וזאת בשים לב לרף המעשים המוגנים שבוצעו על ידי הנאשם כלפי קטין. וידגש, פסק הדיון בערכאת הערעorio ניתן בשים לב לעובדה, כי ערכאת הערעorio אינה מזכה את הדיון, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, וההילך טיפול בו השתלב הנאשם.

105. כפי שניתן להיווכח, קשת העונשים במרקם כגון ذה, הינה רחבה, הכל תולדה לנسبות המעשה לגופו
עמוד 21

(על רקע נתוני העוסה) . אמנם, בחינה של מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת, כי, במקרים מסוימים הוטלו עונשים חמורים פחות מאלה אליהם הפנה בית המשפט קמא. יחד עם זאת, מתחם העונש אינו שקול למדיניות הענישה הנהוגה בלבד וזה נקבע בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, יחד עם מדיניות הענישה הנהוגת (מכוח סעיף 40ג לחוק העונשין). במקרה עסוקין, כפי שבית המשפט קמא עמד על כך בהרבה ובצדק, מדובר בנסיבות (יצוע עבירה) חמורות, בין היתר, על רקע העובדה, כי העבירות בוצעו לאחר תכנון ותחכום ולאורך תקופה. כן, אל לנו להעתלם מהעובדה, כי מדובר בפגיעה חמורה בערכיהם המוגנים, זאת בהינתן מצבו הרגשי, הטיפולי והנפשי של המתلون. כל נשכח שההיכרות בין המתلون לבין המערער הchallenge על רקע פניהו של המתلون למערער בהיותו פסיכולוג רשות לצורך ערכת אבחון להפרעות קשב ורכיב זכר התחליל הקשר ביניהם ואף הلقה והטעמה תלותיו של המתلون במערער.

106. מאידך, לא ניתן להעתלם מכך שהاكت עצמו המიוחס למערער בשני המקרים, מבל' להקל ראש בכך, איינו גמנה על המקרים החמורים ביותר של המיעשים המוגנים. בקצירת האמור, מבל' לחזור ולפרט את פרטי ההתרחשויות השונות בהן הורשע המערער, באחד המקרים שבו שניהם בעירום תוך שהמערער נגע במתلون ובגוף ובARIOע השני, המערער נגע במתلون גם באיבר המין. בהתחשב בגורמים כפי האמור, הן לקולא והן לחומרה, ובשים לב ליתר העבירות בהן הורשע המערער (בעיריות שכולן מתנקזות אל אותה מסכת התרחשויות שנוגעת למערך היחסים בין המערער למתلون) ניתן לקבוע מתחם עונש כולל אחד לכל העבירות, בין 10 חודשים מסר בפועל לבין 30 חודשים מאסר, זאת לצד עונשה נלוית.

107. באשר למיקומו של המערער במתחם העונש, בהקשר זה, שיקוליו של בית המשפט קמא מקובלים עלי. בית המשפט שקל נכונה את הנسبות שאין קשורות ביצוע העבירה, בוחן את עניינו האישי של המערער, מעמדו, גילו והיותו נעדר עבר פלילי, לצד הנזק שנגרם לו ולמשפחה.

108. באשר לטענה שהועלטה על ידי ב"כ המערער, לפיה - ניהול הליך הביא להחמרה בעונש של המערער; דומה, כי בית המשפט קמא עצמו ציין, שניול המשפט נעשה מתווך זכותו של המערער להוכיח את חפותו ואין להכבד עם נאשם אך בשל כך. אמנם, הודהה יכולה להביא בצדיה להקללה בעונש, זאת בשים לב לחסוך בזמן שיפוטו יקר /או וויתור על הצורך בשמעית עדים, במיויחד בעבירות כפי אלו שייחסו למערער כאן. יחד עם זאת, אין ביכולתם של כפירה וניהול הליך פלילי כדי להביא לבדם להחמרה בעונש.

לא זו אף זו, זיכוי של המערער מחלוקת מן העבירות, תולדת להליך שהתנהל בבית משפט קמא והסתמכת המשיבה לזכוי מעבירה של קבלת דבר במרמה במסגרת ההליכים בפניינו, נזקפים לזכותו של המערער וכן מלמדים, כי אין לנו בניהול הליך סורך.

109. ער אני לעובדה, כי בעניינו של המערער הוגש הנסיון למסקירת שירות מבנן והן הערכת מסוכנות ואשר, בלשון המעטה, שופכים אוור שלילי בונגע למאפייני אישיותו של המערער שמצטיר כמו שסביר מהפרעת אישיות קשה, עם קווים נרkipיסטיים ואני אאמין.

עוד ראוי לציין כי בהינתן האמור לעיל, אף לא הונח בעניינו של המערער כל הליך טיפול כצופה פניו עתיד ולא הונחה כל תשתית המצדיקה סטייה ממחם העונש הראו מטעמי שיקום. בהקשר זה העיר כי לא שוכנעתי מטעוני הסגנון, כי יש ליתן פרשנות רחבה למונח "מטעמי שיקום" מהニומוקים שהועלו על ידו.

110. בית המשפט קמא זקף לחובתו של המערער את העדר קבלת האחוריות והעדר אמפתיה כלפי המתלוון. לשם ניקיון הדעת נצין, כי בית המשפט קמא לא זקף לחובתו של המערער את העובדה, כי בחר לנוהל את משפטו, דבר ששמש כזכות בסיסית לכל נאשם בהילך פלילי.

בשולי הדברים, מוצא אני לנכון לציין, כי העובדה שהמערער זוכה מביצוע העבירה של "קיבלת דבר במרמה" יש בה, אף היא, כדי להצדיק הקלה מסוימת בעונשו של המערער. אמנם, עבירה זו (קיבלת דבר במרמה) לא עמדה במרכז שיקוליו של בית המשפט כמו עת בא לגזר את דין של המערער; על אודות כך ניתן למודד מדרך ניתוחו של בית המשפט כמו עת קבע את מתחם העונש ההולם בשם לב גם למדיניות הענישה הנוהגה. אולם, דומה, כי אין להתעלם מזיכוי המערער מעבירה זו; זיכוי שיש בו, ولو במידה מסוימת, כדי להשפיע על העונש הראויו, בסופו של יום.

על רקע האמור לעיל, הייתה מציע לחברותי למקם את עונשו של המערער סמוך לגבול התיכון של מתחם העונש ובנסיבות העניין, להעמיד את עונש המאסר שהוטל עליו על 12 חודשים מאסר בפועל, ברכבי ימי מעצרן.

לא מצאתי לנכון להתערב ברכיב הפיזיים, וזאת בשים לב למדת הנזק שנגרמה לנפגע העבירה בעיטה של התנהלות המערער (ראו בהקשר זה תש Kirby נפגע העבירה).

משמעותו של כנמן.

סאאב דבור, שופט

ס. הנשיא, השופטת אסתר הלמן - אב"ד

מסכימה.

אסטר הלמן, שופטת, סגנית נשיא

השופטת יפעת שטרית :

מסכימה.

יפעת שטרית, שופטת

החליט, אפוא, פה אחד כמפורט בפסק דיןו של השופט ס. דברו, לדחות את הערעור על הכרעת הדין, למעט זיכוי המערער מעבירה של קבלת דבר במרמה (זיכוי שבא בהסתמת המשיבה) ולקבל את הערעור על גזר הדין על ידי הפחחת עונש המאסר בפועל והעמדתו על 12 חודשים מאסר בפועל, בגין זמי מעצרו, בהתאם לגזר הדין.

יתר רכיבי גזר הדין יוותרו על כנמם.

ניתן והודיע היום י"ב כסלו תש"פ, 10/12/2019 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת יפעת שיטרית, שופטת סאאב דברו, שופט
ס. נשיא

[המשך פרוטוקול...]